

حضرت احمد بن موسی (ع) امین ولایت و عالمی محدث بود

حجت الاسلام پاک نیا با اشاره به شخصیت و سیره حضرت احمد بن موسی (ع) گفت: شاهچراغ (ع) ولایت برادرش را به جان پذیرفت و روایت گر بسیاری از احادیث بود.

حجت الاسلام پاک نیا با اشاره به شخصیت و سیره حضرت احمد بن موسی (ع) گفت: شاهچراغ (ع) ولایت برادرش را به جان پذیرفت و روایت گر بسیاری از احادیث بود.

به گزارش خبرنگار مهر، امروز ۶ ذی القعدة روز بزرگداشت حضرت احمد بن موسی شاهچراغ (س) است.

حجت الاسلام «عبدالکریم پاک نیا» در گفت و گو با خبرنگار مهر، با اشاره به دوران حیات حضرت احمد بن موسی (ع) فرزند امام کاظم (ع) اظهار کرد: در کتاب های رجالی و منابع تاریخی آمده است که شاهچراغ (ع) به عنوان ملاقات با امام رضا (ع) رهسپار سفر به ایران شد تا نخست با آن حضرت بیعت کرده و از سوی دیگر به عنوان شخصیتی از خاندان نبوت و امام کاظم (ع) در کنار آن حضرت حضور داشته باشند؛ اما بر اثر حوادثی که در مسیر پیش آمد نتوانست به خراسان برسد و در شیراز به شهادت رسید؛ گرچه که احمد بن موسی (ع) به هدف خود و ملاقات با امام رضا (ع) نرسید اما حضورش برای ایرانیان برکت بود و به ویژه در منطقه ای که ایشان به شهادت رسیده و در آن دفن شده است.

این استاد حوزه و دانشگاه ادامه داد: بزرگانی چون شیخ مفید در کتاب «الارشاد» شخصیت شاهچراغ (ع) را توصیف و به فضائل اخلاقی او اشاره داشته است، او می نویسد: احمد بن موسی (ع) شخصیتی کریم و بخشنده داشت و در پارسایی نمونه بود به این جهت حضرت موسی بن جعفر (ع) در مورد او عنایت ویژه ای داشت و حتی مزرعه ای را به نام «یسیره» به احمد بن موسی (ع) بخشید.

احمد بن موسی شخصیتی کریم و بخشنده داشت و در پارسایی نمونه بود، به این جهت حضرت امام کاظم (ع) در مورد او عنایت ویژه ای داشت

وی گفت: در کتاب رجال کشی، از حضرت شاهچراغ (ع) به عنوان یکی از فضلاء عصر و محدثان شیعه نام برده شده است؛ همچنین از نکات جالبی که ذیل این بخش می توان به آن اشاره داشت آن است که جناب احمد بن موسی (ع) در نشر کتاب خدا تلاش فراوانی داشته است، آن زمان بسان امروز نبود که به راحتی اثری چاپ و منتشر شود، شاهچراغ (ع) در کتابت قرآن نقش داشت و به صورت مستمر قرآن را نوشته و به اهل اش می رساند.

حجت الاسلام پاک نیا در بخش دیگری از مباحث خود با اشاره به کتاب «اعیان الشیعه» افزود: در این اثر از برکات حضور شاهچراغ (ع) در ایران صحبت شده است، آن حضرت پناهگاه و ملجایی برای گرفتاران بود. جالب آنکه سه قرن مزارش مخفی بود تا آنکه قبر آن حضرت در حالی که بدن مطهرش سالم بود کشف بود. امروز مزار آن حضرت قطب فرهنگی نه تنها برای استان فارس که برای کشور است.

استاد سطوح عالی حوزه علمیه قم تصریح کرد: شیخ مفید در روایتی از اسماعیل بن موسی بن جعفر (ع) درباره برادرش نقل می کند: «در سفری بیست نفر از خادمان پدرم با احمد بودند و او را احترام می کردند. هرگاه احمد برمی خاست و می نشست آنان هم به احترامش بلند شده و می نشستند؛ پدرم همواره به احمد عنایت داشت و از وی غافل نمی گردید و چشم از او بر نمی داشت.

وی افزود: وقتی امام کاظم (ع) به شهادت رسید و خبر به مدینه رسید، عده ای جلو درب منزل مادر حضرت شاهچراغ (ع) یا همان ام احمد که یکی از بانوان بزرگوار و عظیم الشان است که لیاقت حفظ اسرار امامت را داشت تجمع کردند، چراکه تصور می کردند امام بعدی ایشان است اما آن حضرت بر فراز منبر رفت و در ضمن خطبه ای با صراحت به امامت برادر خود علی بن موسی (ع) گواهی داد و چنین گفت: «آن چنان که شما در بیعت من هستید، من در بیعت برادرم علی بن موسی الرضا (ع) هستم و او ولی خدا، پیشوا و جانشین پس از پدرم است»؛ علامه بحرالعلوم می نویسد: سپس همگان با علی بن موسی (ع) بیعت کردند و امام رضا (ع) در حق برادرش دعا کرد و فرمود: «همچنان که حق را پنهان نکردی و ضایع نگذاشتی، خدا در دنیا و آخرت تو را ضایع نگذارد».

حجت الاسلام پاک نیا همچنین در مورد شهادت احمد بن موسی (ع) اظهار کرد: شاهچراغ (ع) به همراه برادرانش سید امیرمحمد عابد و سید علاءالدین حسین و جمع زیادی از برادرزادگان و محبان اهل بیت (ع)، همان طور که پیش تر اشاره شد به قصد زیارت امام رضا (ع) از مدینه حرکت کردند تا از شیراز به طوس عزیمت کنند و در بین راه عده کثیری از شیعیان به آنان ملحق شدند و خبر حرکت چنین قافله بزرگی، مامون خلیفه عباسی را به وحشت انداخت؛ همین مسئله باعث شد مامون امریه ای صادر کرده و از حاکمان شهرها بخواهد تا مانع حرکت قافله بنی هاشم شوند؛ بنابراین زمانی که کاروان اهل بیت و شیعیان به سرزمین فارس وارد شدند؛ مأموران خبر ورود آن حضرت را به حاکم فارس رساندند و او نیز که از دست نشانندگان مامون عباسی بود؛ لشکری انبوه و کارآموده را تجهیز کرد و در هشت فرسنگی شیراز و در محلی به نام خانه زنیان راه را بر آن کاروان بست و جنگ در چندین نوبت در گرفت و برخی از امامزادگان و همراهان در این کاروان به شهادت رسیده یا مجروح شدند.

وی تصریح کرد: در این اثنا نیز سپاهیان دشمن که یارای مقاومت در خود ندیدند به خدعه روی آورده و شایعه وفات حضرت علی بن موسی الرضا (ع) را میان یاران پراکندند و عده کمی را به مقابله فرستاده و افراد بسیار و کارآموده را در پناهگاه های شهر پنهان و آماده نبرد ساختند؛ در چنین شرایطی شیعیان که از خبر شهادت امام رضا (ع) دلشکسته بودند؛ بر مزدوران حمله بردند و آنان را تار و مار کردند و با تصور پیروزی وارد شهر شدند؛ اما ستمگران که از قبل آماده و در کمین بودند بر آنان تاختند و هرکدام را به وضعی به شهادت رساندند. حضرت احمد بن موسی (ع) نیز با آنکه ضربتی بر فرق مبارکش خورده بود و زخم های کاری بر بدن داشت همچنان با شجاعت می جنگیدند تا به این مکان که اکنون تربت مقدس آن بزرگوار است وارد شده و از شدت جراحات به شهادت رسید.

مزار شاهچراغ (ع) سه قرن مخفی بود

همچنین حجت الاسلام «سید طاها موسوی هشترودی در گفتگو با مهر با اشاره به زندگی حضرت احمد بن موسی بن جعفر (ع) معروف به شاهچراغ اظهار کرد: در مورد حیات آن حضرت مطالب متعددی در تاریخ بیان شده است از جمله مطالبی که در مورد احوالات و شخصیت شاهچراغ (ع) بیان شده آن است که احمد بن موسی علاوه بر اینکه فرزند امام موسی بن جعفر (ع) بوده دارای شخصیت علمی و محدث بوده است؛ از سوی دیگر مورد علاقه و احترام پدر بوده است به طوری که هر جا او وارد می شد امام وی را نزد خود می نشانند.

استاد سطح عالی حوزه علمیه قم گفت: در مورد حضور احمد بن موسی (ع) در ایران نیز دو نقل وجود دارد، نخست آنکه ایشان بعد از آمدن امام رضا (ع) به طوس و مرو که به اجبار بود، برای ملاقات با برادر به همراه تعدادی از اهل بیت (ع) و فرزندان موسی بن جعفر به قصد ایران و خراسان حرکت کرده و زمانی که به فارس رسید، مأموران مامون خبر شهادت ثامن الحجج (ع) را به آنان دادند که این خبر سبب تضعیف روحیه کاروان شد و درگیری میان کاروان و مأموران مامون شکل گرفت که منجر به شهادت او و بقیه برادران و برادرزادگان شد؛ نقل دوم آن است که بعد از شهادت امام رضا (ع) به قصد جنگ با مامون به ایران آمده و به فارس رسیدند و حاکم شیراز با آنان درگیر و جنگ در گرفت، حتی گفته است که برادر احمد بن موسی (ع) یعنی حسین بن موسی بن جعفر که به علاءالدین شهرت داشت همانند جدش امام حسین (ع) پس از شهادت سه روز بدن اش روی زمین ماند تا دفن شد.

وی افزود: نقل است که مزار حضرت احمد بن موسی (ع) سه قرن مخفی بود، محل فعلی حرم آن حضرت در گذشته تپه ای گلی بوده که اطراف آن خانه های مختلفی وجود داشته است از جمله منزل پیرزنی مؤمن که نیمه شب جمعه از بالای تپه نوری را مشاهده می کند و برای چند نفر موضوع را نقل کرده و به تدریج این جریان به گوش عضدالدوله دیلمی می رسد، او ابتدا نمی پذیرد اما زمانی که خبر از این ماجرا تعدد یافته و عمومی می شود اولین شب جمعه شخصاً به آن محل رفته و آشکارا نور را دید و با خود گفت: «این آثار و علائم چگونه و از کجا می تواند باشد و آیا آنچه را دیده ام، خواب بوده است یا بیداری؟» در همین تحیر و تفکر، به خواب رفته و در عالم رؤیا سیدی جلیل القدر را زیارت کرد که به او فرمود: ای امیر از چه در خیالی؟ در این محل، مدفن من است و من احمد بن موسی الکاظم هستم و برای اطمینان خاطر خود، کسی را در همین محل نزد ما بفرست تا انگشتی به جهت تو بفرستم.»

عضو مجمع عمومی جامعه مدرسین حوزه علمیه قم گفت: ما ایرانیان مدیون فرزندان موسی بن جعفر (ع) هستیم، تشیع و اعتقاد ما به نور وجود علی بن موسی الرضا (ع)، حضرت فاطمه معصومه (س) و حضرت احمد بن موسی (ع) در کشور است و این بزرگواران چراغ راه هدایت ما هستند لذا باید در راستای تکریم و رونق فرهنگ زیارت اهتمام ورزیم.